

فصلنامه بیماری‌های عفونی و گرمسیری وابسته به انجمن متخصصین بیماری‌های عفونی و گرمسیری
سال یازدهم، شماره ۳۲، صفحات ۳۵ تا ۴۳، بهار ۱۳۸۵

راه اندازی روش حساس تلفیقی کشت سلولی و RT-PCR (ICC-RT-PCR) برای

تشخیص انتروویروس‌ها از نمونه‌های تغلیظ شده فاضلاب شهر تهران

دکتر محمد کارگر^۱، سارا صادقی پور^{۲*}، دکتر محبوبه ساریجلو^۳، دکتر حمیده طباطبائی^۴، دکتر رخشنده ناطق^۴

۱. PhD میکروبیولوژی، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم

۲. MSc میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم

۳. PhD ویروس شناسی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی تهران

۴. PhD ویروس شناسی، استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران

*آدرس برای مکاتبه: شیراز - خیابان ستارخان - کوچه ۱۸ - پلاک ۲۳۰، Saramicro1@yahoo.com

دریافت مقاله: آذر هشتاد و چهار پذیرش برای چاپ: اسفند هشتاد و چهار

چکیده

سابقه و هدف: انتروویروس‌ها از جمله پاتوژن‌های مهم انسانی خانواده پیکورناویریده هستند که بر اساس بیماری‌های زایی به گروه‌های پولیوویروس، کوکساکسی A و B، اکوویروس و انتروویروس‌های جدید طبقه‌بندی شده‌اند. این ویروس‌ها پس از تکثیر در دستگاه گوارش یا تنفسی و ورود به سیستم گردش خون می‌توانند عفونت سیستمیک را ایجاد کنند. هدف از این پژوهش ارزیابی مستقیم نمونه‌های فاضلاب تغلیظ شده با استفاده از روش تلفیقی کشت سلولی و RT-PCR جهت بررسی انتروویروس‌ها در فاضلاب شهر تهران می‌باشد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی ۶۳ نمونه تهیه شده از ۶ سیستم تصفیه فاضلاب شهر تهران پس از تغلیظ با روش Two-Phase مورد ارزیابی قرار گرفت. سپس تمامی نمونه‌ها به کشت‌های سلولی حساس RD و Hep-2 تلقیح و پس از ۲۴ ساعت گرمخانه‌گذاری در حرارت ۳۶ درجه با استفاده از پرایمرهای Pan E.V و سپس با استفاده از پرایمرهای Pan P.V و پرایمرهای اختصاصی Sabin بر روی نمونه‌های کشت سلولی تست RT-PCR انجام شد.

یافته‌ها: از ۶۳ نمونه مورد بررسی، از ۴۱ نمونه (۶۵/۰۷٪) انتروویروس جداسازی گردید. در انتها نیز با انجام تست RT-PCR اختصاصی، فراوانی ویروس پولیو ۹/۵۲٪ تشخیص داده شد.

نتیجه‌گیری: حساسیت روش ICC-RT-PCR برای تشخیص انتروویروس‌ها کمتر از 0.01 TCID₅₀ ارزیابی گردید. این مساله می‌تواند نشان دهنده قابل قبول بودن و حساسیت قابل توجه این روش برای تشخیص انتروویروس‌های موجود در نمونه‌های فاضلاب باشد.

واژگان کلیدی: انتروویروس‌ها، فاضلاب، ICC-RT-PCR

مقدمه

انتروویروس‌های جدید ۶۸ تا ۷۱ می‌شوند. این ویروس‌ها بیماری‌هایی مانند فلج شل حاد (AFP)، گاستروانتریت،

انتروویروس‌ها در خانواده پیکورناویریده قرار دارند و شامل پولیوویروس‌ها، کوکساکسی ویروس‌های A و B، اکوویروس‌ها

همزمان از چند رده کشت سلولی وجود دارد. از طرفی هنوز هیچ رده سلولی حساسی برای تشخیص تمامی سروتیپ‌های شناخته شده انتروویروسی شناسایی نشده است. همچنین بعد از کشت سلولی نیاز به انجام تست‌های تاییدی مانند نوترالیزاسیون با استفاده از آنتی‌سرم‌های اختصاصی برای هرکدام از انتروویروس‌ها وجود دارد. درمورد ویروس پولیو گذشته از روش نوترالیزاسیون اختصاصی جهت افتراق بین تیپی، بین سوش‌های وحشی و واکسن بایستی از تست‌هایی مانند الایزا، پروب هیبریدیزاسیون، RT-PCR و RFLP نیز استفاده نمود. به همین دلیل به طور کلی استفاده از روش کشت سلولی زمان بر و پرهزینه است (۱۰، ۱۱، ۱۶).

با توجه به مشکلات یادشده استفاده از روش‌های مولکولی مانند RT-PCR مورد توجه ویروس‌شناسان محیطی برای تشخیص مستقیم انتروویروس‌ها و سایر ویروس‌های روده‌ای بوده است. اما به دلیل وجود بازدارنده‌های آلی موجود در فاضلاب استفاده از این روش مشکلات زیادی را به همراه داشته است. Chomczynski و همکاران (۱۲) در سال ۱۹۸۷، Abbaszadegan و همکاران (۱۳) در سال ۱۹۹۳، Berger و همکاران (۱۴) در سال ۱۹۹۷ و همچنین Bosh و همکاران (۶) در سال ۱۹۹۸، از روش‌هایی مانند گوانیدینیوم تیوسیانات / فنل - کلروفرم، Sephadex G-200، Chelex-100 resin، Antigen Capture-، PCR، Nucleic acid adsorption، Proteinase، Dialysis و Lyophilization جهت حذف باز دارنده‌ها به منظور تشخیص مستقیم انتروویروس‌ها استفاده نمودند.

برای اولین بار Reynolds و همکاران (۱۵) در سال ۱۹۹۶، استفاده از روش تلفیقی کشت سلولی و RT-PCR (Integrated Cell- Culture-RT-PCR=ICC-RT-PCR) را به منظور تشخیص وجود انتروویروس‌ها در نمونه‌های فاضلاب در مدت ۲۴ ساعت پیشنهاد کردند. سپس Tougianidou و همکاران (۱۶) در سال ۱۹۹۸، Chapron و همکاران (۱۱) در سال ۲۰۰۰، Ballester و همکاران (۱۷) در سال ۲۰۰۳ و Dale و همکاران (۵) در سال

میوکاردیت، مننژیت آسپتیک، هرپانژین، پولیومیلیت، آنسفالیت، کاردیومیوپاتی را در انسان ایجاد می‌نمایند (۴-۱). افراد مسن، اطفال و افراد دارای سیستم ایمنی تضعیف شده استعداد بیشتری برای ابتلا به عفونت‌های شدیدتر انتروویروسی دارند (۵).

از حدود نیم قرن پیش تاکنون هدف از تلاش‌های ویروس‌شناسان محیطی، شناسایی ویروس پولیو و سایر انتروویروس‌ها در نمونه‌های فاضلاب و آبهای آشامیدنی بوده است (۶). تمامی ویروس‌های بیماری‌زای شناخته شده موجود در محیط‌های آبی که نقش مهمی را در سلامت عمومی ایفا می‌نمایند، از راه مدفوعی-دهانی منتقل می‌گردد. انتروویروس‌ها به ویژه ویروس پولیو، پس از ورود از طریق دهان و تکثیر در بافت‌های لنفوپیتالیال، می‌توانند به مدت چند هفته به میزان 10^6 عدد در هر گرم مدفوع افراد عفونی، دفع و وارد فاضلاب گردند و بدین ترتیب امکان انتقال فرد به فرد و آلودگی آبهای آشامیدنی و مراکز پرورش صدف و ماهی وجود دارد (۵).

Metcalfe و همکاران (۷) در سال ۱۹۹۵ نشان دادند، مقدار زیادی از ویروس‌های روده‌ای در آبهای دارای آلودگی مدفوعی با منشاء انسانی می‌تواند در صدف داران (Shellfish) مجتمع و پس از خوردن آن به صورت خام به انسان منتقل گردد. Poyry و همکاران (۸) در سال ۱۹۸۸ نشان دادند که چرخش ویروس پولیو و انتروویروس‌های غیرپولیوی در جمعیت به سهولت از طریق فاضلاب می‌تواند انجام شود. همچنین تجزیه فاضلاب می‌تواند راه مناسبی برای ارزیابی کفایت عملکرد واکسیناسیون با واکسن OPV باشد.

یکی از روش‌های متداول تشخیص انتروویروس‌ها استفاده از رده‌های حساس مختلف کشت سلولی مانند BGM، RD، L20B، Hep-2 و VERO است (۲، ۹). اما به دلیل تنوع و تعدد انتروویروس‌ها، حساسیت رده‌های مختلف کشت سلولی برای جداسازی انتروویروس‌ها یکسان نیست و برای جداسازی تمامی انتروویروس‌ها در نمونه‌های بالینی و محیطی نیاز به استفاده

پیشنهادی Hovi و همکاران (۲۴) در سال ۲۰۰۱ به صورت زیر انجام شد:

۵۰۰ میلی لیتر از فاضلاب تهیه شده را به ۸ لوله پلاستیکی (Nunc) ۵۰ میلی لیتری منتقل و در حرارت ۵ درجه و دور 2000 rpm به مدت ۱۰ دقیقه سانترفیوژ نمودیم و سپس رسوب حاصل (Pellet) در حرارت ۴ درجه نگهداری شد. سپس ۴۰۰ میلی لیتر از مایع رویی حاصل از سانترفیوژ مرحله اول را داخل یک ارلن ۱۰۰۰ میلی لیتری ریخته و PEG6000، ۳۰٪ (Merck) و دکستران ۲۰٪ مربوط به باکتری *Leuconostoc* (D5376, Sigma) و *mesenteroides* (Merk) NaCl ۵ مولار به ترتیب به میزان: ۱۳۳/۶ گرم (W/V)، ۲۰ گرم (W/V) و ۱۶ میلی لیتر (V/V) به آن اضافه گردید و پس از تنظیم pH محلول در دامنه ۷ تا ۸ با سود یک نرمال به مدت یک ساعت روی شیکر (Horizontal Shaker) با دور 260 rpm قرار داده شد. سپس محتویات ارلن را به داخل یک قیف جداکننده (Separation funnel) ۴۰۰ میلی لیتری ریخته و یک شب (Overnight) در یخچال ۴ درجه نگهداری گردید. در مرحله بعد ۵ میلی لیتر از لایه رسوب انتهایی (bottom phase) و لایه تشکیل شده درین دوفاز (Interphase) جمع آوری شد و به یکی از لوله‌های Pellet مرحله قبل اضافه گردید. در مرحله آخر برای از بین بردن باکتری‌ها و قارچ‌ها به ۴ میلی لیتر از نمونه رسوب (Pellet) و مخلوط تغلیظ شده (Two-phase) فاضلاب، یک میلی لیتر کلروفرم (Merk) اضافه و ۲۰ دقیقه در دور 2000 rpm بر روی شیکر لوله قرار دادیم و در نهایت محتویات لوله، برای مدت ۱۰ دقیقه در دور 2000 rpm حرارت ۵ درجه سانترفیوژ و مایع تیمار شده رویی در کرایوتیوب‌های استریل جمع آوری گردید (۲۲، ۲۷، ۲۶، ۲۳).

ج) تست Integrated Cell Culture RT-PCR (ICC-RT-PCR):

برای انجام این روش، ابتدا رده‌های سلولی RD، Hep-2 برای جداسازی انتروویروس‌ها تهیه و سپس ۲۰۰ میکرولیتر از هر نمونه فاضلاب به چهار لوله کشت سلولی (هرکدام ۲ لوله) تلقیح

۲۰۰۳ از روش ICC-RT-PCR به منظور شناسایی انتروویروس‌ها، آستروویروس‌ها، آدنوویروس‌ها و روتاویروس‌ها، در آبهای سطحی، رودخانه، دریا و فاضلاب استفاده نمودند.

ما در پژوهش‌های قبلی با استفاده از رده‌های کشت سلولی RD، L20B و Hep-2 و همچنین دو روش تغلیظ مختلف Pellet و Two-phase جهت پایش محیطی انتروویروس‌ها در فاضلاب و آب‌های سطحی شهر تهران و استان سیستان و بلوچستان استفاده نمودیم (۲۶، ۲۷).

هدف از این پژوهش راه اندازی و استفاده از روش مستقیم ICC-RT-PCR برای حذف بازدارنده‌ها، جهت تشخیص انتروویروس‌ها از نمونه‌های تغلیظ شده فاضلاب شهر تهران است.

مواد و روش‌ها

الف) نمونه گیری:

با همکاری شرکت آب و فاضلاب تهران از آذرماه ۱۳۸۱ تا آبان ماه ۱۳۸۲ از ۶ سیستم تصفیه فاضلاب اصلی شهر تهران با روش Grab sample، ۶۳ نمونه تهیه شد. تمامی نمونه‌ها مربوط به فاضلاب خام (Raw sewage) بوده و از قسمت ورودی فاضلاب (Influent) جمع آوری شدند. حجم تمامی نمونه‌های ارسالی یک لیتر بود و توسط ظروف پلاستیکی درپوش دار به آزمایشگاه ویروس شناسی مرکز کشوری فلج اطفال (NPL) واقع در انستیتو دانشگاه علوم پزشکی تهران منتقل می‌گردید. در تمامی موارد مشخصات نمونه فاضلاب ارسالی (محل نمونه برداری، تاریخ، pH و حرارت نمونه) در پرسشنامه تنظیمی ثبت شد. در انتقال و نگهداری نمونه‌ها قبل از تلقیح کشت سلولی رعایت زنجیره سرد و نگهداری در حرارت ۴ درجه سانتی‌گراد انجام گرفت.

ب) تیمار نمونه‌ها:

نمونه‌های فاضلاب با روش تغلیظ تغییر یافته Two-Phase مورد بررسی قرار گرفت. روش Two-Phase، با استفاده از روش

نگهداری شد. در مرحله بعد ۱۹ میکرولیتر بافر B حاوی پرایمر Pan E.V به همراه ۵ میکرولیتر مایع رویی کشت سلولی به کلیه ویالها اضافه و ۵ دقیقه در دمای ۹۵°C دستگاه ترموسایکلر قرار داده شد. در مرحله بعد، پس از سرد کردن (به مدت ۵ دقیقه روی یخ) ۵ میکرولیتر از بافر C به هر ویال اضافه گردید. سپس با استفاده از دستگاه ترموسایکلر (Biometra) با شرایط زیر RT-PCR انجام شد:

(I) واکنش با آنزیم RT به مدت ۲۰ دقیقه در حرارت ۴۲°C و غیرفعال کردن آن در حرارت ۹۵°C به مدت ۳ دقیقه.

(II) PCR با پرایمرهای غیر دژنره Pan E.V در شرایط ۹۵°C، ۴۵ ثانیه؛ ۵۵°C، ۴۵ ثانیه؛ ۷۰°C، ۴۵ ثانیه (برای ۳۶ سیکل) و مرحله extention نهایی به مدت ۵ دقیقه در دمای ۷۰°C.

همچنین نمونه‌های مثبت شده با پرایمرهای Pan E.V، با استفاده از پرایمرهای اختصاصی Pan P.V مورد بررسی قرار گرفتند. بدین منظور ۱۹ میکرولیتر بافر B حاوی پرایمر Pan P.V به همراه ۵ میکرولیتر مایع رویی کشت سلولی به کلیه ویالها اضافه و ۵ دقیقه در دمای ۹۵°C دستگاه ترموسایکلر قرار داده شد. در مرحله بعد پس از سرد کردن ویال‌ها روی یخ، ۵ میکرولیتر از بافر C به هر ویال اضافه گردید. در نهایت با استفاده از دستگاه ترموسایکلر (Biometra) RT-PCR با شرایط زیر انجام شد:

(I) واکنش با آنزیم RT، به مدت ۲۰ دقیقه در حرارت ۴۲°C و غیر فعال کردن آن در حرارت ۹۵°C به مدت ۳ دقیقه.

(II) PCR با پرایمرهای دژنره Pan P.V در شرایط ۹۵°C، ۴۵ ثانیه؛ ۴۲°C، ۴۵ ثانیه؛ ۶۰°C، ۴۵ ثانیه (برای ۳۰ سیکل). سپس جهت افتراق بین تیپی سوش واکسن از وحشی تمامی ویروس‌های پولیوی جدا شده با استفاده از پرایمرهای اختصاصی Sabin مورد بررسی قرار گرفتند.

در مرحله آخر ۱۰ میکرولیتر از محصول PCR بر روی ژل آگاروز ۲٪ واجد اتیدیوم بروماید منتقل و پس از الکتروفورز به وسیله دستگاه UV Transilluminator مورد بررسی قرار گرفت (۲۴، ۲۵).

گردید. در ابتدا به منظور یافتن مناسب‌ترین زمان انکوباسیون چند رده سلولی تلقیح شده، به صورت تصادفی انتخاب و در زمان‌های صفر، ۲۴ و ۴۸ ساعت گرمخانه گذاری در دمای ۳۶ درجه با روش RT-PCR و پرایمرهای اختصاصی مورد بررسی قرار گرفت. به دلیل مناسب‌تر بودن زمان گرمخانه گذاری ۲۴ ساعت، جهت ارزیابی تمامی نمونه‌های مورد بررسی از این زمان برای انجام تست استفاده گردید. بدین منظور هر دو لوله مربوط به رده سلولی RD و Hep-2 جداگانه با هم مخلوط و پس از فریز کردن در دمای ۲۰- درجه و گرم کردن در دمای اتاق (Freeze & Thawing) به مدت یک دقیقه در دور 13200 rpm، ساترفیوژ و ۵ میکرولیتر از مایع رویی آن به منظور انجام RT-PCR جداسازی گردید. برای انجام RT-PCR در ابتدا پرایمرهای اختصاصی Pan E.V، Pan P.V، Sabin (I، II و III)، طبق توصیه سازمان بهداشت جهانی برای انتهای حفاظت شده ۵ انتروویروس‌ها طراحی و مطابق جدول ۱ طراحی و تهیه گردید.

جدول ۱- پرایمرهای اختصاصی جهت تشخیص انتروویروس‌ها و ویروس

پولیه			اسم پرایمر
موقعیت	آمپلیکون	پرایمر	
335-448	114 bp	5'-ACACGGACCCCAAGTAGTCGGTTC-3' 5'-TCGGGCCCTG AATGGGCTAATCC-3'	Pan. Enterovirus (Pan E.V)
2875-2954	79 bp	5'-TTAHTGRTGTCRTTRT-3' 5'-CTAHTGIMGHTY GAYATG-3'	Pan Poliovirus* (Pan P.V)
116-162	97 bp	5'-TCCACTGGCTCAGTGT-3' 5'-AGGTCAGATGCTGAAAGC-3'	Sabin 1 (Sabin)
116-162	71 bp	5'-CGGCTTGTGT CAGGC-3' 5'-CCGTTGAAGGGAATCTAAA-3'	Sabin 2 (Sabin)
116-162	53 bp	5'-AGTATCAGGTAAGCTATCC-3' 5'-AGGGCCCTTAACITTTG-3'	Sabin 3 (Sabin)

* پرایمرهای دژنره: Inosin = I ; T, C=Y ; G, A=R ; C, A = M

سپس مخلوط بافرهای A (شامل: ۳۳/۵ ml Tris-Hcl ۱ مولار، ۸/۵ سولفات آمونیوم ۱ مولار، ۶ ml EDTA ۰/۵ مولار، ۸ ml آب مقطر دیونیزه)، بافر B (شامل: ۲۵ میکرولیتر بافر A، ۵ میکرولیتر dNTPs، ۵ میکرولیتر پرایمر Pan E.V، ۵ میکرولیتر پرایمر Pan E.V، ۱۵۰ میکرولیتر آب مقطر دیونیزه) و بافر C (شامل: ۱۳/۷۵ میکرولیتر ۲/۲ Mgcl₂ مولار، ۰/۷ میکرولیتر DTT ۱ مولار، ۶/۹ میکرولیتر RNase inhibitor، ۳/۶ میکرولیتر AMV reverse transcriptase، ۱۳/۷ میکرولیتر Taq DNA Polymerase، ۲۳۶/۳ میکرولیتر آب مقطر دیونیزه) تهیه و در فریزر ۲۰- درجه

د) آنجیزیه و تحلیل آماری:

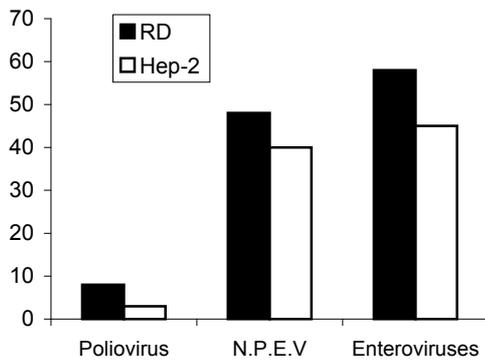
جدول ۲- توزیع فراوانی مطلق تعداد ویروس‌های جدا شده با روش

ICC-RT-PCR در دو رده سلولی			روش
مجموع	Hep-2	RD	
تعداد (%)	تعداد (%)	تعداد (%)	رده سلولی
۶ (۹/۵۲)	۴ (۶/۳۴)	۵ (۷/۹۳)	واحدهای پژوهش
۴ (۶/۳۴)	۲ (۳/۱۷)	۴ (۶/۳۴)	قیطریه
۷ (۱۱/۱۱)	۴ (۶/۳۴)	۶ (۹/۵۲)	زرگنده
۷ (۱۱/۱۱)	۷ (۱۱/۱۱)	۵ (۷/۹۳)	صاحبقرانیه
۸ (۱۲/۶۹)	۷ (۱۱/۱۱)	۷ (۱۱/۱۱)	اکباتان
۹ (۱۴/۲۸)	۵ (۷/۹۳)	۹ (۱۴/۲۸)	شوش
۴۱ (۶۵/۰۷)	۲۹ (۴۶/۰۱)	۳۶ (۵۷/۱۲)	محلاتی
			جمع

تجزیه و تحلیل آماری نتایج بدست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS Ver12 و آزمون Chi-Square Tests انجام شد. مرز معنی داری روی ۰/۰۵ قرار داده شد.

یافته‌ها

در این پژوهش از آذرماه سال ۱۳۸۱ تا آبان ماه سال ۱۳۸۲، از ۶ تصفیه خانه قیطریه، زرگنده، صاحبقرانیه، اکباتان، شوش، محلاتی، با روش Grab sample، ۶۳ نمونه تهیه گردید. بیشترین جمعیت تحت پوشش مربوط به سیستم تصفیه فاضلاب اکباتان با یک میلیون نفر (۸۴/۲۵٪) و شوش با صد هزار نفر (۸/۴۲٪) بود. سپس نمونه‌ها با روش Two-phase تغلیظ و به منظور تشخیص انتروویروس‌ها با استفاده از روش ICC-RT-PCR مورد بررسی قرار گرفتند. از مجموع ۶۳ نمونه جمع آوری شده توسط روش ICC-RT-PCR از ۴۱ نمونه (۶۵/۰۷٪) انتروویروس و از ۶ نمونه (۹/۵۲٪) پولیویروس جداسازی گردید. بیشترین فراوانی جداسازی انتروویروس‌ها در روش ICC-RT-PCR از رده سلولی RD مربوط به تصفیه خانه محلاتی (فراوانی ۱۴/۲۸٪) و بیشترین فراوانی جداسازی انتروویروس‌ها از رده سلولی Hep-2 مربوط به تصفیه خانه‌های اکباتان و شوش (فراوانی ۱۱/۱۱٪) بود. اما درکل میزان جداسازی از رده سلولی RD (فراوانی ۵۷/۱۲٪) اختلاف معنی داری را با رده سلولی Hep-2 (فراوانی ۴۶/۰۱٪) در سطح ۰/۰۵ داشت. اما ارتباط معنی داری بین تعداد انتروویروس‌های جدا شده و نواحی مورد پژوهش وجود نداشت (جدول ۲).

نمودار ۱- توزیع فراوانی مطلق تعداد ویروس‌های جدا شده با

روش ICC-RT-PCR در دو رده سلولی

با استفاده از پرایمرهای اختصاصی Sabin مشخص گردید که همه ویروس‌های پولیوی جدا شده، مربوط به سوش واکسن (SL) می‌باشند. از ۶ ویروس پولیوی جدا شده (SL)، ۱ مورد ویروس P1، ۱ مورد ویروس P2 و ۴ مورد ویروس P3 جداسازی گردید. پس از بررسی نتایج با استفاده از نرم افزار SPSS12 و انجام آزمون Chi-Square Tests مشخص شد که بین رده سلولی RD (فراوانی ۵۷/۱۲٪) و رده سلولی Hep-2 (فراوانی ۴۶/۰۱٪) در روش ICC-RT-PCR در سطح ۰/۰۵ (P Value=۰) اختلاف معنی داری وجود دارد (نمودار ۱).

مطابق با جدول شماره ۳، بیشترین میزان جداسازی انتروویروس‌های غیرپولیوی (۱۵/۸۷٪) از رده سلولی RD در فصل پاییز و از رده سلولی Hep-2 (۱۴/۲۸٪) در فصل زمستان انجام شد. همچنین بیشترین میزان جداسازی ویروس پولیو (۳/۱۷٪) از رده سلولی RD در فصول بهار و پاییز و از رده سلولی Hep-2 (۱/۵٪) در فصل پاییز انجام گرفت.

جدول ۳- توزیع فراوانی مطلق و نسبت (درصد) تعداد ویروس‌های جدا شده بر حسب فصل در روش ICC-RT-PCR

انتروویروس		انتروویروس‌های غیر پولیوی		پولیو ویروس		ویروس
Hep-2	RD	Hep-2	RD	Hep-2	RD	رده سلولی فصل
تعداد (٪)	تعداد (٪)	تعداد (٪)	تعداد (٪)	تعداد (٪)	تعداد (٪)	
۵ (۷/۹۳)	۸ (۱۲/۶۹)	۴ (۶/۳۴)	۵ (۷/۹۳)	۰ (۰)	۲ (۳/۱۷)	بهار
۵ (۷/۹۳)	۷ (۱۱/۱۱)	۴ (۶/۳۴)	۶ (۹/۵۲)	۰ (۰)	۰ (۰)	تابستان
۹ (۱۴/۲۸)	۱۲ (۱۹/۰۴)	۸ (۱۲/۶۹)	۱۰ (۱۵/۸۷)	۱ (۱/۵۸)	۲ (۳/۱۷)	پاییز
۱۰ (۱۵/۸۷)	۹ (۱۴/۲۸)	۹ (۱۴/۲۸)	۹ (۱۴/۲۸)	۰ (۰)	۱ (۱/۵۸)	زمستان
۲۹ (۴۶/۰۱)	۳۶ (۵۷/۱۲)	۲۵ (۳۹/۶۸)	۳۰ (۴۷/۶۱)	۱ (۱/۵۸)	۵ (۷/۹۲)	جمع

بحث

روش RT-PCR را برای تشخیص انتروویروس‌ها، هپاتیت A، روتاویروس‌ها در نمونه‌های آب و فاضلاب با هم مقایسه نمودند و پس از ۵ تا ۷ روز گرمخانه گذاری بهترین روش جداسازی انتروویروس‌ها را روش ICC-RT-PCR تعیین نمودند.

هدف از این پژوهش، ارزیابی حساسیت روش ICC-RT-PCR برای تشخیص اختصاصی و سریع ویروس‌های سیتوپاتوژنیک و غیر سیتوپاتوژنیک در نمونه‌های فاضلاب بود. بدین منظور از رده‌های سلولی RD و Hep-2 به دلیل تکثیر طیف وسیع تر انتروویروس‌ها استفاده گردید. Reynolds همکاران (۱۸) در سال ۲۰۰۱ از روش ICC/PCR برای تشخیص انتروویروس‌ها و ویروس هپاتیت A در نمونه‌های محیطی استفاده نمودند. در پژوهش انجام شده توسط این محققین با استفاده از روش ICC/PCR و تلقیح 10^4 PFU انتروویروس به کشت سلولی پس از ۵ ساعت در $4/5$ از فلاسک‌های مورد بررسی و پس از ۱۰ ساعت گرمخانه گذاری در تمامی فلاسک‌ها، نتایج مثبت PCR حاصل گردید. همچنین پس از ۲۰ و ۲۵ ساعت به ترتیب: ۱ PFU و کمتر از ۱ PFU با استفاده از روش ICC-RT-PCR شناسایی گردید. Lee و همکاران (۲۱) در سال ۲۰۰۴، جداسازی آدنوویروس‌ها و انتروویروس‌ها در آب رودخانه با استفاده از روش ICC-RT-PCR در رده سلولی A549 و BGMK

روش استاندارد کشت سلولی برای تشخیص ویروس‌های بیماری زای انسانی پرهزینه و زمان بر است و برای تائید نتایج مثبت به یک ماه زمان نیاز دارد. گذشته از این به واسطه وجود بازدارنده‌های آلی و غیرآلی موجود در نمونه‌های محیطی امکان ایجاد نتایج مثبت کاذب در کشت سلولی نیز وجود دارد. گذشته از این ویروس‌های روده‌ای مانند: هپاتیت A، روتاویروس‌ها، نورواک ویروس‌ها و کوکساکسی ویروس‌های گروه A به راحتی در کشت سلولی CPE ایجاد نمی‌کنند. روش RT-PCR مستقیم به دلیل حجم کم واکنش و بازدارنده‌های طبیعی موجود در نمونه‌های تغلیظ شده فاضلاب، حساسیت لازم را برای جداسازی ویروس‌های روده‌ای ندارد. از طرفی با این روش، افتراق بین ویروس‌های عفونی و غیرعفونی امکان پذیر نیست.

برای اولین بار Reynolds و همکاران (۱۵) در سال ۱۹۹۶ تکنیک ICC-RT-PCR را برای تشخیص انتروویروس‌ها در نمونه‌های فاضلاب پیشنهاد نمودند. محققین یاد شده با تهیه رقت‌های مختلف از ویروس پولیو ۱ و تلقیح آن به رده سلولی BGM در زمان‌های مختلف گرمخانه گذاری نشان دادند که حساسیت این روش پس از ۲۴ ساعت $2/8^{PFU/ml} >$ می‌باشد. Margolin و همکاران (۲۰) در سال ۱۹۹۹ و Wyn-jones و همکاران (۲) در سال ۲۰۰۱، سه روش ICC-RT-PCR، کشت سلولی و

در این پژوهش از کل نمونه های مورد بررسی با استفاده از پرایمرهای اختصاصی Pan E.V در روش ICC-RT-PCR از ۴۱ نمونه انتروویروس جداسازی گردید که پس از استفاده مجدد از پرایمرهای اختصاصی Pan P.V، در ۶ نمونه ویروس پولیو تشخیص داده شد. در آخر پس از بررسی مجدد با پرایمرهای اختصاصی Sabin مشخص شد که همگی ویروس های پولیوی جدا شده مربوط به سویه واکسن می باشند. این مساله نیز می تواند تائید دیگری بر ریشه کنی ویروس پولیوی وحشی و پوشش مناسب ایمنی در منطقه مورد پژوهش باشد. سپس به طور کلی روش پیشنهاد شده ICC-RT-PCR به دلیل حساسیت زیاد و کفایت لازم جهت حذف بازدارنده های آلی می تواند راه حل مناسبی جهت پایش محیطی و ارزیابی اپیدمیولوژیکی بیماری های انتروویروسی در کشور باشد

تشریح و قدردانی

نویسندگان این مقاله مراتب سپاس و قدردانی خود را به دلیل حمایت های مالی و اجرائی قطب علمی انستیتو تحقیقات بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی تهران ابراز می دارند.

را انجام دادند. محققین یاد شده نشان دادند که تعداد نمونه های مثبت انتروویروس در هر دو رده سلولی با هم مشابه است. در این پژوهش، پس از تلقیح نمونه های تغلیظ شده فاضلاب با روش Two-phase از دوره سلولی RD و Hep-2 استفاده گردید. نتایج بدست آمده نشان دهنده حساسیت بیشتر رده سلولی RD نسبت به Hep-2 می باشد. اما به دلیل جداسازی طیف متفاوتی از انتروویروس ها در هر کدام از این دوره سلولی، استفاده هم زمان از این دو رده سلولی برای افزایش حساسیت روش ICC-RT-PCR پیشنهاد می شود. همچنین حساسیت روش ICC-RT-PCR برای تشخیص انتروویروس ها کمتر از 0.01TCID₅₀ ارزیابی شد که این مساله می تواند نشان دهنده قابل قبول بودن و حساسیت قابل توجه این روش برای تشخیص انتروویروس های موجود در فاضلاب باشد. معیار موفقیت آمیز بودن پایش محیطی ویروس پولیو در مراحل آخر ریشه کنی فلج اطفال، تشخیص انتروویروس های غیر پولیوی در نمونه های فاضلاب است. مطابق بولتن ارائه شده توسط WHO در سال ۲۰۰۳ حداقل ۳۰٪ از نمونه های فاضلاب تغلیظ شده از یک Grab sample بایستی واجد انتروویروس های غیر پولیوی (NPEV) باشند.

REFERENCES

1. Federal-Provincial-Territorial Committee on Drinking water. Virological Quality of Drinking water. Draft Drinking water Guidelines for viruses. 2003; 1-24.
2. Wyn-Jones A.P, sellwood J, Enteric viruses in the aquatic environment, journal of Applied Microbiology, 2001; 91, 945-962.
3. Safferman R.S, Method for viruses from sludges, soils, sediment and solid. USEPA Manual of Methods for Virology. Chapter 7. 1989.
4. Semler B.L, Wimmer E, Molecular Biology of picornaviruses, pathogenicity, ASM, 2002: 357-448.
5. Dale W.G, kim A.D, John H.P, Joan B.R, pathogenic human viruses in coastal waters, Clinical Microbiology Reviews, 2003; 16: 129-143.

6. Bosch A, Human enteric viruses in the water environment : a minireview , Internal Microbiol, 1998; 1:191-196 .
7. Metcalf T.G, Melnick J.L, Estes M.K, Environmental virology: From detection of virus in sewage and water by Isolation to Identification by Molecular biology Annual Rev Microbiol, 1995.49;461-487.
8. Poyry T, Stenvik M, virus in sewage waters during and after a poliomyelitis outbreak and subsequent nationwide oral poliovirus vaccination campaign in Finland, Applied and Environmental Microbiology, 1988, 54; 371-374 .
9. Metzler A, Tabisch A, Metzler N, Wild P, Schraner E, Molecular characterization of Enteric viruses detected in surface water, OECD workshop Molecular for safe Drinking water, 1998; 1-10 .
10. Joyce M.P, Russell D.A, Managing urban watershed pathogen contamination, 2003; 2-5.
11. Chapron C.D, Ballester N.A, Fontaine J.H Detection of Astroviruses, Enteroviruses, and Adenovirus Type 40 and 41 in surface waters collected and Evaluated by the Information collection Rule and an Integrated Cell Culture-Nested PCR procedure, Applied and Environmental Microbiology, 2000; 66: 2520-2525 .
12. Chomczynski p, Sacchi N, Single-step Method of RNA Isolation by Acid Guanidinium Thiocyanate-phenol-chloroform Extraction, 1987; 162 : 156-159
13. Abbaszadegan M, Huber M.S, Gerba C.P, Pepper I.L, Detection of Enteroviruses in Groundwater with the polymerase chain Reaction, Journal of Applied and Environmental Microbiology, 1993; 59,1318-1324.
14. Berger P, Movement toward making the Ground water (Disinfection) Rule a reality, Microbial Issues in Groundwater Disinfection Rule, 1997; 1-8 .
15. Reynolds K.A, Gerba C.P, Pepper I.L, Detection of Infectious Enteroviruses by an Integrated Cell Culture-PCR procedure, Journal of Applied and Environmental Microbiology, 1996; 62,1424-1427.
16. Touganidou D, Botzenhart k, Molecular techniques for detection of enteroviruses in water , OECD Workshop Molecular Methods for safe Drinking water, 1998; 1-4 .
17. Ballester N.A, Rex A.C, Coughlin K.A, study of anthropogenic viruses in Boston Harbor, Charles River, Cottage Farm CSO Treatment Facility and Deer Island Treatment plant 1995-2003, MWRA virus Report, 2004; 15-57 .
18. Reynolds K.A, Gerba C.P, Abbaszadegan M, Pepper L, ICC/PCR detection of enteroviruses and hepatitis A virus in environmental samples , Can J. Microbiol, 2001; 47: 153-157 .
19. Warden P.S, Ballester N.A, Detection of Enteric viruses in Archived ICR sample Concentrates using an Integrated Cell Culture-Nested PCR Technique. 1999; 1-4.

20. Margoline A, Viral Analyses , Analytical services, 1999; 1-3 .
21. Lee C, Lee S.H, Han E, kim S.J, Use of Cell Culture-PCR Assay Based on combination of A549 and BGMK Cell Lines and Molecular Identification as a tool to Monitor Infectious Adenoviruses and Enteroviruses in River water Applied and Environmental Microbiology, 2004; 70: 6695-6705 .
22. WHO/V&B/03.03, Guidelines for environmental surveillance of poliovirus circulation, 2003;03.03: 1-19 .
23. Hovi. T, et al, Poliovirus surveillance by examining sewage specimens . Quantitative recovery of virus after introduction into sewerage at remote upstream location. Epidemiology and Infection, 2001;127:101-106 .
24. Who, Poliovirus Diagnostic PCR, kuwait polio ITD workshop, 1999 .
25. Kilpatrick D.R, Nottay B, yang C.F, yang S.J, Mulders M, Group spesefic Identification of polioviruses by PCR using primers containing Mixed-Base or Deoxyinosine Residues at positions of codon Degeneracy. Journal of clinical Microbiology, 1996;34: 2990-2996 .
۲۶. ارزیابی چرخش محیطی انتروویروس‌های غیرپولیوی درفاضلاب و آب های سطحی استان سیستان و بلوچستان در رده های کشت سلولی RD و Hep-2 به صورت مستقیم و با استفاده از دو روش تغلیظ Pellet و Two-phase . کارگر محمد، رضوی سعیده السادات ، خدایی سید حامد ، مجله بیماری های عفونی و گرمسیری ، شماره ۳۰ ، سال دهم ۱۳۸۴ ، ۳۳-۴۰ .
۲۷. چرخش محیطی انتروویروس‌های غیرپولیوی درفاضلاب های شهر تهران در رده های کشت سلولی RD و Hep-2 به صورت مستقیم و با استفاده از دو روش تغلیظ Pellet و Two-phase . کارگر محمد ، ساریجلو محبوبه ، طباطبائی حمیده ، مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی . شماره ۲ ، سال سوم ، ۱۳۸۳ ، ۳۷-۴۸ .